

Conseilspræsidenten: Naar den ærede Landssthingsmand har rettet den Forespørgsel til mig, naar Rigsdagssamlingen kan ventes sluttet, da vilde jeg ønske, at jeg kunde give ham et aldeles bestemt Svar herpaa, men det er jo ikke muligt, da Meget i saa Henseende afhænger af, med hvilken Hurtighed de tilbagestaaende Sager kunne fremmes, samt af, paa hvilket Stadium af Behandlingen af disse Sager den fornødne Enighed saavel mellem Rigsdagens forffjellige Afdelinger som mellem Rigsdagen og Regjeringen kan tilveiebringes. Jeg maa ligesom det ærede Medlem, der har rettet denne Forespørgsel til mig, ansee det for i høi Grad ønskeligt, at den nuværende Rigsdagssamling sluttet i Begyndelsen af næste Maaned, og, forat dette skal kunne blive muligt, har Regjeringen opgivet Haabet om endnu i denne Samling at kunne gennemføre Lovforslaget om Marinens Ordning og Kjøbstadcommunallovsforslaget, medens den derimod troer det muligt ved forenede Anstrengelser saavel fra Rigsdagens som fra Regjeringens Medlemmers Side — og fra disses Side skal det ikke mangle derpaa — at kunne faae de 6 andre vigtige Sager tilendebragte, hvis Behandling nu allerede er temmelig vidt fremrykket, nemlig Forslagene til en Landcommunallov, en Valglov, en Hærløvs og en dertil sig sluttende Pønningsslov, en Lov om Demarcationsliniens Ophævelse m. m. og en Lov om en Indkomstskat. Jeg tvivler ikke om, at det vil være muligt inden den omtalte Frist at tilendebringe disse Sager. Jeg skal beynkte Leiligheden til at fremhæve, at der blandt disse Sager, hvilke alle ere af den Bestaaffenhed, at Regjeringen sætter stor Pris paa deres Gjennemførelse, er een, hvis endelige Løsning endnu i denne Samling Regjeringen fra sit Standpunkt maa betragte som absolut nødvendig, nemlig Sagen om Hærens Ordning og den dertil sig sluttende Sag om Hærens Pønninger. Efter de langvarige Forberedelser og Forhandlinger, som denne Sag har været Gjenstand for i den Hensigt beriggennem at tilveiebringe den ønskelige Fasthed i Ordningen af Hæren, maa Regjeringen betragte dens Gjennemførelse nu som et væsentligt Hovedpunkt. Regjeringen vilde dernæst ligeledes fra

sit Standpunkt ansee det for aldeles uforvarligt, om den under den gunstige Udvikling af Landets materielle Kræfter, som har fundet Sted i det sidste Aar, og som synes at ville vedblive, ikke paa det Indstændigste vilde opfordre Rigsdagen til at tilveiebringe den fornødne Tilvægt mellem Statens Indtægter og Udgifter ved Tilveiebringelsen af en Hjælpestat, det vil sige ved Tilendebringelsen af Sagen om en Indkomstskat, istedetfor at man ellers maa søge dette Resultat naaet ved en hyderligere Realisation af Statens Activer.

Krieger: Ligesom jeg ved at stille min Forespørgsel afholbt mig fra enhver kritisk Betragtning af de enkelte Sagers Gang gjennem Rigsdagens forffjellige Afdelinger, saaledes skal jeg naturligviis afholde mig derafra nu; men der er en vis Tingenes Stilling, som er i den Grad aabenbar, at det ikke kan kaldes Kritik, naar man med et Par Ord paapeger den. Jeg skal derfor tillade mig at berøre et Par Sager, uden at jeg dog venter noget bestemt Svar i dette Døielik af den høitærede Conseilspræsident, navnlig ikke om den Sag, hvori vedkommende Udvalg vistnok meget snart vil have Leilighed til berom at forhandle med den høitærede Finansminister. Jeg har havt den Tilfredsstillelse at høre af den høitærede Conseilspræsident, at han erkjender Nødvendigheden af, at denne Rigsdagsamling bringes til en snarlig Slutning; men jeg troer ikke at sige Andet, end hvad der paatvinger sig Enhvers umiddelbare Sagttagelse, naar jeg udtaler den Mening, at, skal Indkomstskatloven kunne gennemføres inden den nævnte Frist, da vil det være urimeligt at stille den Fordring til Landstinget, at det nu i dette sidste Døielik skal paatage sig Udarbejdelsen af en aldeles ny Indkomstskatlov. Jeg troer derfor, det vil vise sig, at skal Indkomstskatloven gennemføres inden en kort Frist — og ganske vist troer jeg, det vilde være uforvarligt at forlange en længere Samling af Rigsdagen —, saa vil det ikke blive muligt paa anden Maade end ved at gjenoptage Landstingets Forslag, saaledes som det sidst blev vedtaget her — ganske vist med saa ringe Majoritet, som tænkes kunde, men dog i et talrigt Møde —, kun med nogle enkelte For-